

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2016. január 1.
(újév)

Horváth Géza

ÚJÉVI TANÁCSOK A MINDENNAPOKRA

Énekek: 191; 283,1-3; 283,5-6; 285,3-6

Lekció: Zsolt 103,6-19

Alapige: 1Kor 15,58

Azért szerelmes atyámfiai, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Imádkozzunk!

Köszönjük neked, Urunk, hogy ennek az igének a fényében láthatunk és hívhatunk segítségül téged, az örökkévalót, akinek kegyelme napjainkhoz napokat told és éveinkhez éveket.

Köszönjük, ha így ismerhetünk téged, ahogy a zsoltáros: könyörülő, irgalmas, csak a haragra késedelmes, bűnt bocsátó Istennek, aki kiterjeszted fölénk irgalmadat.

Bocsáss meg nekünk, Urunk, hogy áthoztunk erre az évre is bűnöket, de kérünk, hogy tisztíts meg teljesen, hadd legyen fényedből fénysugár az életem, életünk, ebben az esztendőben is.

Tudjuk, hogy nem cél nélkül vagyunk ezen a világon. Mindent elterveztél, hogy mire szánsz, mire akarsz használni bennünket. Bocsásd meg a sok ellenkezést, hogy önállósítjuk magunkat, és mi is szeretnénk a függőséget megszüntetni tőled, hogy ne szólj bele az életünkbe, dolgainkba, döntéseinkbe. Bocsásd meg, hogy olyan sokszor már megütöttük a bokánkat, oly sokszor elestünk emiatt, hogy próbáltuk az életünket berendezni.

Kérünk, hogy ennek az újévnek az elején könyörülj rajtunk. Hiába fogadkoznánk, hogy mit csinálunk másként, mit hagyjunk el, „ha nem jössz segélyre Jézus, kialszik minden remény, és itt a vak éjben, Jézus, a mélyben veszek el én.” Valóban így van, ha nem könyörülsz rajtunk, ha nem adsz erőt nekünk, ha

nem koronázod áldásoddal ezt az új esztendő, ha nem cselekszel, akkor semmik leszünk.

Köszönjük, hogy téged hívhatunk ma segítségül. Jöjj, segíts! Jóra ints, hogy rólad zengjen nyelvünk, néked énekeljünk, és téged dicsőítsünk.

Hallgass meg Fiadért, Jézusért, Édesatyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Bizonyára sokan sejtitek, hogy újévre mindig olyan ígét kérek az Úrtól ide a gyülekezet közösségébe, amely nemcsak egyéni életünkre, hanem gyülekezeti életünkre is meghatározó, biztató ígéretet, tanácsokat, figyelmeztetéseket hordoz, és így kaptuk 2016 első napjára (nem azért, hogy ezen a napon legyen ösvényünk világossága, hanem az év minden napján) ezt az ígét, amely a Korinthusi első levél 15. fejezetének a végén van. Azt mondja az ige: „Azért szeretett atyámfiain erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.”

Ez az ige úgy kezdődik: azért. Feltehetjük a kérdést: miért mondhatja ilyen bizonyossággal és ilyen határozottsággal az apostol, hogy erősen álljatok, mozdíthatatlanul. Ez a kis kötőszó, hogy „azért”, azért van ott, mert mielőtt Pál leírná ezt az 58. verset, ötvenhét versen keresztül beszél arról, hogy Jézus Krisztus él. Tudniillik a feltámadásról. Ezután jön az 58. vers, hogy „azért, szeretett atyámfiain, álljatok erősen, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában, mert a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.”

Van ennek a mondatnak egy nagy előzménye. Mégpedig az, hogy Jézus Krisztus hatalmasan feltámadt és élő Ura ennek az egész világnak, de különösen az Ő megváltott népének. Erre épül ez az ige, ez a bátorító, figyelmeztető, kérő ige, Jézus Krisztusra.

Van tehát előzménye annak, amit az 58. versben ír az apostol. Nem minden előzmény nélkül kéri erre a gyülekezetet, akkor a korinthusiakat, most meg bennünket a Szentlélek Isten. Nem minden előzmény nélkül kér, nem minden alap nélkül, és már itt van az első drága üzenet és evangélium az igéből, hogy ezt az esztendőt akkor mi, mint Isten népe, nem minden előzmény, és nem minden alap nélkül kezdjük és töltjük majd el. Mi ez az előzmény, és mi ez az alap? Az élő Úr Jézus Krisztus.

Tehát nekünk van valami bizonyosságunk, van valami erősségünk. Nekünk vannak kilátásaink akkor is, amikor a hitetlen ember arról beszél, hogy minden kilátástalan. Nekünk van bizonyosságunk, van erősségünk, nekünk van mire építenünk, nekünk van mire alapozni az életünket: Jézus Krisztusra.

Azt is jelenti ez a szó: azért, hogy Pál, aki különösen szereti a leveleiben használni ezt a gondolatot, amit most el fogok mondani, azért írja az apostol ezt a verset, mert azt akarja, hogy a hitünk alapja az életünk alapja is legyen. A mi hitünk alapja, hogy Jézus feltámadt és él, az a mindennapi életünknek is az alapja legyen. Pál apostol több leveléből látjuk ezt. Az efézusiban tündököl talán a legjobban. Először ad egy nagy teológiai eszmefuttatást, egy nagy dogma-

tikai megalapozást, aztán rátér az apostol (ebben az 58. versben) a gyakorlati, hétköznapi életre.

Azt mondja a korinthusiaknak: kedves testvérek, miután Jézus Krisztus feltámadt és él, erre alapozzatok a hétköznapi életetekben; apró-cseprő gondjaitokban, problémáitokban, nehezeteitekben. Vagyis az, amit tudtok, legyen bizonyosság a hétköznapi életben. Mivel Jézus feltámadt, azért szeretett atyámfiak, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodjatok az Úrnak dorgában, mert a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Akik tegnap este voltak templomban, tudják, hogy az elmúlt napokban olvastam egy könyvet Szikszai Béni bácsitól: A magyar ugaron. — Ha valaki meg tudja szerezni. Amikor a 30-40-es évek ébredéséről, az azt megelőző lelki sötétségről, gyülekezetek elesettségéről, az egyház halott állapotáról beszél, és ma is mondok ebből egy példát:

Az egyik faluban történt, ahol éppen közösségi órát tartottak. Ott ült ő is, a Bethánia utazó titkáraként, az akkori ébredési nép egyik lelki vezetőjeként. Itt vannak még a templomban, akik személyesen is ismerhettük és beszélhettünk vele. Leírja, hogy az egyik közösségi órán meghallgatják az evangelizátort, és ott egy falusi bácsi felfedezi: Ni, ez az ember itt evangelizál, a múlt héten egy bálnak a megnyitóján volt, ő nyitotta meg a bált. Amikor az evangelizátor az óra végén mondja: lehet kérdezni bármit, akkor ez a bácsi feláll, és azt kérdi: hogy van az, hogy a testvér itt evangelizál, a múlt héten meg egy bálnak a fényét emelte jelenlétével? Megmagyarázza ott az evangelizátor: nem modern tánc volt az, mert tánc és tánc közt van különbség. Amit ott csináltak, az nyugodtan mehet egész éjszaka. Az nem Isten-ellenes, az Úr jó néven veszi. — Ez a bácsi nem nyugodott bele, és odafordul Béni bácsihoz, és azt mondta: Ez az ember úgy van, mint az a tehén, amelyik leadja a tejet a sajtárba, aztán meg felrúgja a sajtárt.

Milyen érdekes, ugye, hogy erre kéri Pál apostol a korinthusiakat. Most kér az Isten Szentlelke, hogy ebben az esztendőben a szíved a templomban, az igében, az igeolvasásban, a csendességben tele lesz, mint a sajtár. De amikor kimeész a világba, akkor ne rúgd fel a sajtárt. Nem kell kiborulnia annak, ami már ott van.

Értjük, hogy Pál apostol mire gondol, amikor azt mondja a korinthusiaknak: igen, ha ezt értitek, akkor erre alapozzatok, és éljétek meg a Krisztus valóságát, életét. Legyen a világban látható a ti halandó testetekben, meg az enyémben is.

Ennek az igének van néhány figyelmeztetése, tanácsa, ha tetszik: bátorítása. Aztán utána nézzük meg, hogy mit mond az apostol.

Először is azt mondja: „Azért szerelmes vagy szeretett atyámfiak, álljatok erősen, mozdíthatatlanul.” Mit jelent ez, hogy „szeretett atyámfiak”?

Először is nekünk azt jelenti, hogy ebben az esztendőben adja meg nekünk az Isten, hogy minél többen legyenek, akiknek ezt mondhatjuk: szeretett atyámfiak. Akik atyafiak lesznek. Kik lesznek atyafiak? Akik ugyanannak az Atyának a gyermekei. Akik ugyanahhoz az Istenhez tartoznak Jézus Krisztus vére által, a Szentlélek megszentelésében, mint ahova mi is tartozunk. Mert nem minden-

kinek mondhatjuk: atyámfia. Nem mindenkinek mondhatjuk: testvér. — Tudom, hogy boldog-boldogtalannak mondják, hogy testvér, de nem mindenki az. Nem mindenki atyafi.

Hadd mondjak el egy példát erre.

Olyan 20 évvel ezelőtt történt, hogy egy hivatalban levő amerikai elnök, aki egyébként baptista vallású volt, aláírta az abortusz-törvényt. Valami engedményt tettek, nem szigorítás volt. Ez az elnök aláírta ezt a törvényt, és akkor, emlékszem, utána néhány héttel a magyarországi baptisták hetilapjában megjelenik egy ilyen cikk, amelynek az volt a címe: Nem mind testvér, aki baptista. A cikk erről szólt, hogy van egy amerikai elnök, aki nekünk nem testvérünk, hiába baptista. — Megdöbbenő. Nem mondom, hogy jó volt, nem volt jó. Nem foglalkozok állást, hogy ez most szeretetlen volt vagy nem, ez a tény. De ha Pál ezt mondja: „szeretett atyámfiai”, akkor nekünk először arra kell gondolnunk: adja meg az Úr, hogy ebben az évben minél többen legyenek atyafiak, akiknek azt mondhatjuk: testvérem.

Azután ebben benne van az a második szó, hogy legyenek „szeretett atyafiak”. Nem akármilyen atyafiak. Hanem ha valaki atyafi, az legyen szerelmes atyafi. — Szép Károlinak ez a fordítsa: szerelmes atyámfiai. Ezt a szót nem így szoktuk használni, hanem inkább egy vőlegény-menyasszony kapcsolatban. Ha két fiatal: egy fiú meg egy lány szereti egymást, arra szoktuk használni: szerelmesek. Olyan szép Károlinak ez a fordítása: igen, ha valaki atyafi, az legyen szerelmes atyafi. — Úgy is mondhatnám a gyülekezetünknek, hogy tanuljunk meg ebben az évben szeretett atyafiak lenni. Van, akinek többet kell tanulnia, mert még írástudatlan ebben a kérdésben, van, akinek kevesebbet kell tanulnia, mert már előrébb van, de a cél ugyanaz: tanuljunk meg ebben az évben szeretett atyafiak lenni, hogy így mondhasssa nekünk az Úr Isten igéje, hogy „azért, szerelmes atyámfiai”...

Jó lenne, ha sokan befejeznék a susárlást, egymás háta mögött való beszélést, kibeszélést, rágalmazást, vagy csak nemtörődömséget, hanem megtanulnánk szeretett atyafiak lenni.

Az elmúlt őszen a Nagyvárad-téren szolgáltam, és kocsival meg sem próbáltam elmenni, mert a János-kórháztól már visszafordultam. Marad a busz, meg a metró. Utaztam minden este a metróval, és az embereket nézegettem. Sok mindent lehet így tanulni. Most is tanultam valamit. Néztam az egyik este az embereket, akik mellettem vagy velem szemben ültek. De rajtam, meg egy idős bácsin kívül mindenki a telefonját vagy a laptopját babrálta. Ha megkérdeztem volna utána, hogy tudod-e, ki ült melletted? Nem. Tudod, hogy hányan voltunk ott? Nem. — Mindenki lefele nézett, vagy zenét hallgatott, vagy valamit, vagy a laptopján dolgozott, vagy a telefonon babrált, nézegetett, olvasott. Mindenki magával volt elfoglalva.

Na, ne így legyen itt közöttetek — mondja az ige. Ne így legyen közöttünk. Ne magaddal légy elfoglalva. Olyan szép az az ének, és sokszor énekeltem is, a 455. dicséret. „Tartsunk jól össze hát. Tudjunk utolsók lenni. A bajt vállunkra venni.” Vagy a következő vers is nagyon szép: „Ha botlanak a gyöngék, se-

gítsen az erős. Hordjuk, emeljük önként, kin gyöngesége győz.” — Tanuljunk meg tehát szerelmes atyafiak lenni. Tanuljunk meg ebben az évben is úgy egymás mellett lenni és élni, mint gyülekezet, szeretett atyafiak lenni.

Pál apostolnak sok ideje és ereje elment, míg ezeket az atyafiakat rendszabályozta. Olvasunk gyülekezeteket, ahol név szerint megemlít embereket, asszonyokat, akik veszekedtek. Az apostol erejét levette az, hogy a gyülekezetben szeretetlenség volt. Nem véletlenül kezdi így az 58. verset: „Azért szerelmes atyámfiak...” Ebben az is a szép, hogy Korinthusban, ahol olyan sok gond volt a gyülekezetben, olyan sok nehézség, mégis Pál úgy nézett rájuk, mint szerelmes atyámfiak.

Ebben az a csodálatos, hogy az Úristen így néz ránk, mint szeretett gyermekeire. Annak ellenére, ahogy viselkedünk, és amilyenek vagyunk. Azért szerelmes atyámfiak, próbáljunk meg szerelmes atyafiak lenni, akik ugyanazon lélekkel itattattunk meg, és ugyanaz a Jézusi vér mosott meg a Golgota keresztjénél bennünket.

A következő ilyen felszólítása az apostolnak az: „Erősen álljatok, mozdíthatatlanul.” Azt jelenti tehát, hogy állhatatosan és megingás nélkül járjanak az Úrral. Álljatok meg a hitben!

Arra gondoltam: nagy dolog, hogy állunk. Ha azt mondja az apostol, hogy álljatok meg, akkor azt jelenti: már álltok. Ez azt jelenti, hogy akiknek ír, hogy álltok, azok élnek is, mert feküdni csak a halott szokott. Aki él, az áll. Aki áll, azután jár, mert életet kapott.

Olyan jó ebben az évben is úgy elindulni, hogy valaki kihozott a halálból engem. Lábamra állított, felállított abból a halott, tehetetlen fekvő állapotomból, és ezért azt kéri az apostol, hogy ha állunk, akkor álljunk is meg! Akkor erősen álljatok, mozdíthatatlanul.

Mikeás könyvében van egy olyan drága ígék is, hogy ha valaki elesik, az felkelhet. Ha valaki nem állna ezen az éven, mert elesik, akkor kapaszkodjék bele az ígébe: „elestem bár, de felkelek. Ne örülj én ellenségem!” Mert az ellenség az, aki le akar a lábunkról venni bennünket. Aki a lábunkról fifikával, ezzel, azzal, olyan delilai módszerekkel akar bennünket levenni a lábunkról. És ha sikerül neki, akkor fel lehet állni. Erősen álljatok! — Ez azt jelenti, hogy akarjunk állni ezen az éven, akarjunk járni és követni Jézus Krisztust, a mi Urunkat.

Ki állhat igazán? Az, aki erre a Krisztusra építi az életét.

Szeretem nézni a Schaffhauseni rajnai vízesést. Ott annak az a csodája, hogy középen van egy szikla, ahol a rengeteg víz tódul, és be lehet menni egészen odáig. Elcsodálkoztam azon, hogy az a szikla évezredek óta ott állhat, amióta a Rajna ott folyik, amióta vízesés van, és a szikla mozdíthatatlan. Tajtékzanak ott a habok, a víz már olyan, mintha tejszínhab ömlene, mert habzik minden, és a szikla ott nyugodtan, szilárdan áll. Elénekeltek azt: „Áll a szikla mindörökké, melyet Isten épített. Ó én szirtem, sziklaváram, otthonom, mely véd, fedez. Menhelyem a pusztaságban — a Megváltó Jézus ez.”

Így állsz majd, mint a szikla? Erősen álljatok! Mozdíthatatlanul! Ez azt jelenti, hogy ne kételkedjétek abban, amit elfogadtatok, amit vettetek, amit hallot-

tatok, amit tanultatok. Megint csak ki nem fog elsodortatni, ki nem fog elmozdulni? Aki oda van kötve Jézus Krisztushoz. Mert Ő a szikla. „Ez a kőszikla pedig a Krisztus volt.” Az Ószövetségben is így mutatja be Jézust az ige, hogy ez a kőszikla pedig Krisztus volt.

Ki fog mozdulatlanul állni? Aki tudja, hogy Jézus Krisztushoz van odakötve az élete. Mert tőle akar minden elszakasztani, elvonni. Azt mondja Pál apostol az igében, hogy az ördögnek az egyik ilyen nagy műve, hogy elszakítson bennünket Krisztustól az idegen tanítás. És 2016-ban is legyünk felkészülve, hogy igen, az idegen tanítások akármi szele el ne vigyen bennünket Krisztustól, a tiszta evangéliumtól, a Krisztusban kijelentett isteni akarattól.

„Szeretett atyámfiak, szilárdan álljatok, mozdíthatatlanul!” Ne adjátok fel futásotokat, szolgálátotokat. Ne veszítsétek el reménységeketek. Mind benne van ez a biztatás ebben az igében, és nem is fogod, ha Krisztushoz tartozol, mert Ő az erős kőszikla. Aki ráépíti életét, jöhet az eső és fújhat a szél, — a ház örök-ké áll. Akkor nem inogsz meg.

Végül a harmadik: „buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban”. Harmadszor azt mondja az apostol, hogy milyen buzgóság legyen bennetek. Mi határozza meg a buzgóságot. Ennek a buzgóságnak az Úrnál milyen jutalma van. Mert a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban, mert elveszitek a munkátok jutalmát.

Buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor — mit jelent ez a számunkra? Azt jelenti a Korinthusi levél 15. fejezetének a fényében, hogy az élő Jézus Krisztust prezentáld a világnak. Az élő Krisztust vidd a világba. Ezt jelenti az Úr munkája, buzgólkodván az Úr dolgában.

Mert az Úrnak mi a legnagyobb munkája? Az, hogy emberek életre jussanak. Az, hogy emberek újjászülessenek. Ezért jött Jézus. Miért jött Jézus erre a földre? Azért, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett (Lk 19,10). Akkor mi a mi feladatunk is? Keresni az elveszetett. Buzgólkodni abban, amiben Jézus is buzgólkodott, amiben Jézus is munkálkodott. Ami Jézusnak is a szíve-vágya volt. Ami neki a szívügye volt.

Nézzük meg, hogy miféle buzgóságok vannak bennünk? Milyen jó lenne, ha azt mondanánk, milyen buzgóságok voltak bennünk e helyett a buzgóság helyett. Csak egy ige jutott eszembe, mikor azt mondja szintén Pál apostol: Az Isten iránti buzgóság van bennük, de nem megismerés szerint — mondja a vallásos emberekről. Tisztelnek valakit úgy, hogy nem ismerik, de buzgóság van bennük.

Lehet, hogy van bennünk buzgóság. Az apostol meghatározza ennek a buzgóságnak a célját: az Úrnak munkáját. Nem kellene többet buzgólkodni az Úrért? Nem kellene többet tenni a Úr munkájában, mint eddig? Legyen 2016-nak ez az útmutatása. Amikor Jézus Krisztus visszajön, ami bármelyik percben megtörténhet, akkor tudjuk, hogy ki a boldog szolga? Mit mond Isten igéje az evangéliumban? Boldog az a szolga, akit az ő Ura, mikor hazajön, munkában talál.

Adja az Úr, mert ez olyan csodálatos, hogy az Úr munkája soha nem cél nélküli munka, az ilyen ember, aki az Úr munkájában buzgólkodik, annak mindig lesz célja, feladata.

Reggel bekapcsoltam a híreket. Bemutatták, hogy Magyarországon és a világ több országában hogyan szilvesztereztek az emberek. Megkérdeztek egy leányt is itt Budapesten, az egyik téren, hogy jött ide szilveszterezni. Azt mondta ez a lány: tegnap elindultunk cél nélkül, valahol majd csak kikötünk. Hát ő ott kötött ki. Megdöböntő volt, hogy egy fiatal lány elindul cél nélkül. Azt mondja a magyar: ahogy esik, úgy puffan. De nekünk nem mindegy, hol kötünk ki, mi a cél. Egy olyan cél van, ahol bennünket Jézusunk vár. A többi célnál senki nincs.

Egyetlen cél, ahol Jézus van, és ez az út a keskeny út. Ennek az eleje a szoros kapu, a vége pedig az a cél, ahol egy ének így mondja: Ahol Jézus odaáll és ahol Jézusod vár, és ölébe vesz, és azt mondja: Jöjj haza, jövel gyermekem. És mit mond az ének szerint? Jer, pihenj, nyugodj keblemen. Miért kell pihenni? Mert kifáradtál az Úr munkájában.

Amikor 1999-ben Hollandiában voltam az ottani szigorú református egyház életét tanulmányozni, nagyon tanulságos volt. Ott a presbiterek olyanok, mint az amerikai elnök. Milyen értelemben? Úgy, hogy csak egyszer újraválaszthatók négy évre. Egyszer lehet meghosszabbítani, utána nem. Kérdeztem, hogy utána miért nem lehet? Rám néznek, és azt mondják: mert a nyolc év alatt annyit dolgozott, hogy négy évig pihennie kell. Négy év pihenés után, majd megint újra választható még négy évre.

Ha nem az Úr dolgában fáradozunk, olyan sok mindenben kifáradunk. Még sokszor az életbe is. De nem azért fáradsz ki és fáradsz bele, mert nem az Úr munkájában dolgozol? Nem az Úr szőlőjében. Mert az Úr munkájában csak megújulni, megerősödni lehet, mert ott mások a törvények. Ott nem úgy működik a biológia meg a fizika törvénye, mert amikor az Úr munkájában minél többet dolgozol, annál frissebb vagy. Próbáld ki! Mikor egy nap ötször prédikálok, nem vagyok olyan fáradt, mint amikor egyszer sem. Próbáld ki vagy a prédikálással, vagy a bizonyoságtétellel, vagy a látogatással. Mert aki mást felüdít, az az Úr törvénye szerint ő maga is fel fog üdülni. Mert a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Olyan munkát végezni, aminek van nemcsak célja, hanem értelme is. Mert nem hiábavaló, mert csak látszólag hiábavaló.

A magvetés látszólag hiábavaló. Olyan vidéken történt, ahol nagy volt a szegénység, és egy szegény ember eltette a búzát, hogy majd tavasszal legyen mit elvetni. A gyereke odament hozzá és azt mondta: édesapám, hát nem bolondság ez? Öröljük meg és együk meg! — Nem, fiam, mert ha nem vetünk, akkor jövőre nem fogunk aratni. A magvető munkája ilyen. Beledobni a földbe, aztán otthagyni. Így mondja Jézus is az igében. Elveti a magot, amit meg lehetne enni. Ha a pillanatnak élne az ember, akkor meg is enné. De aki a jövőre gondol, az a magot elveti, mert nem hiábavaló elvetni. — A ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Összefoglalva az igét: azért szerelmes atyámfia, erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, mert a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

Válaszoljunk az igére: a megkezdett dicséretből énekeljük a 283, 5-6. versét.

E gyülekezeten, mely e helyre telepedett,
Könyörülj, Úr Isten, bővítsd rajta kegyelmedet,
Áldd meg nagyjait, kicsinyjeit,
Mind köz, mind tanácsos rendeit;
Töröld el a sírók könnyeit!

Adj vidám órákat, ha nekünk azt jónak látod,
Békességes tűrést, ha vessződöt ránk bocsátod;
Ha több esztendő nem számlálunk
S ma vagy holnap innen megválunk:
Add, hogy legyen boldog halálunk!

Imádkozzunk!

Szeretnénk folytatni az imádságot, amit már énekben is elkezdünk, Urunk, és kérni téged: valóban áldj meg bennünket. Nem tudjuk, hogy több esztendőt számlálunk-e vagy ez volt az utolsó szilveszterünk, az utolsó újévi istentiszteletünk, mert bármelyik percben hazahívhatsz bárkit, vagy bármelyik percben visszajöhetsz az ég felhőivel.

Köszönjük, Urunk, hogy gyermekeid azért boldogok, mert akkor sincs veszve semmi, mert minden megmarad. Megmarad az, ami a szívünkben a hit, a remény és a szeretet munkája volt. Mert megmaradsz te nekünk, Jézus. Mert ha a testünket eltemetik, téged nem lehet eltemetni, feltámadott élő Úr vagy. Erre alapozhatjuk hitünket, életünket, szolgálatunkat, munkánkat, egész családunk életét.

Add, hogy valóban szeretett atyafiak lehessünk. Meg tudjunk állni erősen a kísértésekben, próbatételekben, a nehézségekben. Olyan dolgokban, amelyeket látszólag nem értünk, de tudjuk, hogy te megértetted majd velünk. Mozdíthatatlanok legyünk, ragaszkodva az evangélium tanításához, a kereszt beszédehez. Hogy semmi tanítás szele el ne tudjon vonni bennünket tőled.

Kérünk, szenteld meg a munkánkat, amelyet érted végzünk. Hétköznapi munkáinkat is hadd végezzük úgy, mint a te nagy neved dicsőségére, hogy abban is te légy látható, mert akkor már az Úrban munkálkodunk.

Kérünk, áldd meg a gyülekezet kicsinyeit, nagyjait, „mind tanácsos, mind közrendjeit”. Kérünk a gyermekekért, fiatalokért, családokért, idősekért, betegekért. Azokért, akik friss gyászt hordoznak. Te vagy a mi oltalmunk, reményiségünk, Urunk.

Kérünk, ne hagyj el minket. Köszönjük, hogy ígéreteid most is megállnak, most is igazak. Te megígérted, hogy el nem távozol tőlünk. Dicsérünk és dicsőítünk ezért.

Kérünk, légy velünk ennek az esztendőnek minden napján.

Ámen.